

UŞŞAK TÜRKÜ

Vay sürmeli sürmeli

KA.LE. NİN BUR. CÜ.MU. YUM BEN BİL.MEMAY.RI. YAM DİL BİL.MEZ GÜR.CÜ.MÜ.YEM EL.LE. Rİ KI. NA.LI
KA.LE. DENİN. DİMİ. NİŞ MEN.Dİ. LİM DO. LU YE.MİŞ

FE.LEK E. VİN YI.KI. LA BEN BİL.MEMAY.RI. YAM BEN ÇİR.KİN HARC.I. MI. YAM EL.LE. Rİ KI. NA.LI
YA.RE SAL.DIM YE.ME. MİŞ KEN.Dİ. Şİ GEL.SİNDE.MİŞ

VAYSÜR. ME.Lİ SÜRME. Lİ BEN BİL MEMAY RI YAM SE VER KEN SEV DİR ME Lİ EL.LE. Rİ KI. NA.LI D.C.

Kalenin burcumuyam
Dil bilmez gürcümüyem
Felek evin yıkıla
Ben çirkin harcımıyan.

Vay sürmeli sürmeli
Ben bilmem ayırıyam
Severken sevdirmeli
Elleri kınalı.

- 2 -

Kaleden indim iniş
Mendilim dolu yemiş
Yare saldım yememiş
Kendisi gelsin demiş.